

GERONIMOHORSPELEN

Een script in samenwerking met Herman en Marc Van Cauwenberghe.

DUBBELSPION

DEEL 8: INBRAAK IN DE AMBASSADE

Carl Lans

uitzending: KRO, zondag 15/12/1963

regie: **Léon Povel**

rolverdeling:

Protector: **Ton Kuyl**

Marakosh: **Gerard Hartkamp**

Lielée: **Fé Sciarone**

Sheerin: **André van den Heuvel**

President Mochas: **Huib Orizand**

Tréponets: **Maxim Hamel**

(hier breekt de afkondiging af)

Chiem: Louis de Bree

wachter 2: Hans Veerman

Protector: Dit slaat toch wel alles, Marakosh! Waarom was uw subhoofd in Pentanië, de ambassadeur, niet volledig op de hoogte met het dossier Kwentis? Dan had ie Sheerin gewaarschuwd niet verder te gaan dan het uitrangeren van z'n assistent. Nu heeft Sheerin meer willen doen: Kwentis inpalmen onder bedreiging met Familieblaam, en Kwentis had geen familie! Dit heeft Sheerin bijna z'n nek gekost. Begrijpt u dat?

Marakosh: Ja, kameraad Protector. Wie had ook gedacht dat Sheerin zo ver zou gaan? Mijn mensen hadden gelukkig de vingerafdrukkaart in dat dactyloscopisch archief vervangen. Toen de zijne daarmee werden vergeleken, was alle vrees voorbij.

Protector: Maar waarom het Sheerin destijds niet verteld?

Marakosh: Op advies van de hoofdmedico lieten wij zijn vrees om vingerafdrukken achter te laten bestaan. Het verschaftte hem een aanleiding veelvuldig zijn handen te wassen.

Protector: O ja, ik herinner me. Die manie was 'm meegegeven als veiligheidsklep. Symbolisch waste ie zonder dat ie begreep zich schoon van dingen die z'n integriteit bedreigden en 'm aan 't wankelen konden brengen. Ja, wisten we maar wat er gisteren op die Pentaanse stafbespreking allemaal naar voren is gekomen. In dit verband, hoe dunkt u Kwentis' ontsnapping uit het bewaringshuis?

Marakosh: Wij hebben 'm er in gecomplotteerd, niet er uit, kameraad Protector.

Protector: De Pentaanse overheid natuurlijk evenmin. Dus wie blijft er dan over?

Marakosh: Sheerin.

Protector: Juist. En wat betekent dat?

Marakosh: Dat hij... alles heeft begrepen.

Protector: En nu tegen ons is gaan werken.

Marakosh: Dan moeten we hem liquideren! Die man is tot alles in staat.

Protector: Liquideren? Met ons grootste project onvoltooid? Onmogelijk, Marakosh. Het lijkt misschien vreemd, maar ik zou toch wel 'ns willen weten tot hoe ver deze man kan gaan.

Marakosh: In elk geval kunnen we hem vanaf heden nauwkeurig af luisteren.

Protector: O, dus die kernbatterij is nu in zijn gehoortoestel geplaatst?

Marakosh: Die geeft genoeg energie af om dat communicatortje aanhoudend te laten uitzenden en zonder dat Sheerin het gewaarwordt.

Protector: Zolang we dus maar weten wat ie gaat doen, kunnen we 'm altijd gebruiken. In elk geval tot na die inbraak. Het hangt er immers van af wat we 'm laten stelen, hai - zoals die Pentanen plegen uit te drukken.

Lielée: Kwentis' ontsnapping. (lachje) "De Vrijheid" staat er vol van. (toont de krant) Hier: "...op vervalste bewijzen van Pentaanse Afweer."

Sheerin 2: Mm. Ja. Ja, en daar, die tussenkop: "Is het federaal gouvernement nog wel betrouwbaar?" (lachje) Boosaardig. Ik vraag me af hoe ik dat soort lieden onwillens aan m'n eigen zaak dienstbaar zou kunnen maken. Mm.

Lielée: Trek het je niet aan, liefste, wat die schrijven. Kwentis is eruit. (lachje) O, je bent zo enorm knap.

Sheerin 2: Hè?

Lielée: O, liefste...

Sheerin 2: (lachje)

Lielée: O, ik heb zo in zorg gezeten gisteravond.

Sheerin 2: Nou... 't is toch goed afgelopen? Die broers van jou, nou, die zijn wat mans, hoor! Tjonge tjonge. En jij ook, Lielée. Mm? (zoent haar) Eh... wat vrouws, bedoel ik.

Lielée: (lachje) Pas op als er iemand binnenkomt!

Sheerin 2: Ach nee, d'r komt toch niemand.

Lielée: Nee, gelukkig.

Sheerin 2: Ja, gelukkig... Maar is het gelukkig, Lielée?

Lielée: Hoe bedoel je?

Sheerin 2: Wat heb ik aan deze Afweerdienst? Vijftewintig agenten voor een land overstroomd door spionnen en saboteurs. Wat gaat er hier om? Berichten, enkele arrestaties voor de schijn, en papier. Papieren bureau, Lielée.

Lielée: Ja, President Moclas wil niet meer geld uittrekken.

Sheerin 2: Ja, zorgvuldig ingeblazen door mijn voorganger. Maar vanmiddag zal ik hierin iets gaan veranderen.

Lielée: Moclas is nogal... rechtlijnig, hè?

Sheerin 2: Mm.

Lielée: Doet niet zo gauw afstand van een idee, zeggen ze.

Sheerin 2: Nee. Tréponets, Vaani, Bérlamon... Wij zijn allemaal bij hem ontboden, vanmiddag. Als het moet, dan zal ik een bom onder zijn voeten laten springen.

(geluid van pneumatische hamer)

Sheerin 2: Ja, nou, kijk, omdat je, Vaani Sotar, zo graag op de hoogte wil blijven van wat er bij mijn bureau omgaat, kan ik je zeggen dat hedenmorgen de dienst Openbare Werken te Yalo is begonnen met het vernieuwen van het plaveisel in de Magistratenallee. Hè? Voorbereidingen voor mijn inbraak.

Vaani Sotar: In de Skrytische ambassade.

Sheerin 2: Mmmm.

Vaani Sotar: Wat heeft het openbreken van het wegdek daarmee van doen?

Sheerin 2: (lacht) Niet met het wegdek zelf, Vaani, maar met het lawaai.

Vaani Sotar: Mm.

Sheerin 2: Ja. Ja, we laten d'r zachtjes aan wennen, hè, de eerstkomende dagen en nachten. O, hier moeten we oversteken. Zeg, pas op het verkeer!

Vaani Sotar: Zo. We zijn er hier praktisch. Benieuwd wat Moclas op z'n hart heeft. Overigens, hoe knobbel je de combinatie van die kluis uit?

Sheerin 2: Ja, die moeten we... die moeten we elegant openen, ja. Kijk, ik heb een artiest ontdekt die iets eh... te goed was in dit vak om vrij te mogen rondlopen... Nou, zo, we zijn er.

Ik kon Vaani moeilijk vertellen dat ik alle gegevens al bezat, laat staan hoe ik er aan was gekomen. In de kluis zou ik aanwijzingen vinden over Skrya's aanvalsplan. Ik moest ze fotograferen en aan de Staf voorleggen als echt. Nu echter zou ik iets doen wat Skrypol niet kon

vermoeden: ze presenteren voor wat ze waren - misleidend, waaruit de Pentaanse Staf de werkelijke aanvalsrichting gemakkelijk zou kunnen opmaken. Ik peinsde erover na hoe ik dit aannemelijk kon maken, terwijl de President de bespreking al had geopend.

Moclas: Ik weet het, Vaani Sotar heeft vaak aangedrongen op uitbreiding van de geheime dienst, maar... het leek me overdreven. Wat zou Vaani moeten beginnen met bijvoorbeeld honderd agenten voor Skrya als hij geen kans ziet er ook maar één van te plaatsen? Dus heb ik onlangs mijn veto opnieuw uitgesproken over die budgetverruiming.

Vaani Sotar: Maar President Moclas, welke zin heeft dan nog een bespreking nu?

Moclas: Ik las deze krant, ochtendeditie van ons troepenblad "De Vrijheid". Weer vol aanvallen op het gouvernement, en vooral op de Intelligence. In uw bureau, meneer Vaani, en later op het bureau van meneer Sheerin, zat blijkbaar een Skrypol-agent, genaamd Kwentis.

Tréponets: Ja, ik kreeg 'm in het vizier toen ie probeerde Sheerin te wippen. Wilde zelf hoofd worden.

Moclas: Met onvoorstelbare gevolgen. Ik vroeg me af: hoe kon dit? Is de hele dienst corrupt, ja of nee?

Tréponets: Nee, niet corrupt, Excellentie, te klein. Als soldaat zeg ik: als een vijand tot in onze bastions kan doordringen, dan betekent dat er een onvoldoende troepenmacht in het veld staat.

Vaani Sotar: Juist, generaal. Om nog maar te zwijgen over Kwentis' ontsnapping. Nota bene met vervalste bewijzen van het Afweerbureau, Excellentie.

Moclas: Eerlijk gesproken, als het alleen om die ontsnapping ging, heren, had ik mogen betwijfelen of uw diensten daarin zelf niet de hand hadden.

Vaani Sotar: Wij zelf, Excellentie? Waar... waartoe?

Moclas: Een geheime dienst werkt met geheime methoden. Misschien ook wanneer men uitbreiding van het budget wil forceren.

Vaani Sotar: Ja, maar, eh... wij zijn geen Skrypol, Excellentie.

Moclas: Weet ik, weet ik. U zou daaraan geen eigen mensen opofferen, bijvoorbeeld Kwentis.

Ik wijzigde mijn opinie over die zogenaamde rechtlijnige Moclas terstond. De man had intuïtie. Op een haar na scheerde hij langs de waarheid, want in zekere zin had Afweer Kwentis bevrijd.

Moclas: Dus, uitbreiden. Goed. Maar in welke vorm?

Vaani Sotar: Ik zou, President Moclas, terstond drie opleidingsscholen willen installeren, op de manier van Skrypol, en met grondige tests, training, instructies, eh... proeftaken, droppings, eh...

Moclas: Maar hebben wij nog tijd voor dit alles? Wanneer spionnen van de vijand sleutelposten in onze Afweer blijken te bezetten en misschien met hulp van die Kwentis al zijn doorgedrongen tot alle vitale industrieën en invloedrijke kringen...

Tréponets: Zou dat mogelijk zijn, Excellentie?

Moclas: Uiteraard. Zijn ontsnapping bewijst dit afdoende. U, Sheerin, als direct doelwit van de vijand, hebt u mogelijk ideeën over een tegenaanval?

Ik moest voorzichtig zijn. Sheerin Antau, voor wie ze mij hielden, had de President in tegengestelde richting beïnvloed. Hij had ergens enig persoonlijk contact met Moclas onderhouden, zoveel ik wist.

Sheerin 2: Zo half en half, Excellentie. Een oorlog staat voor de deur, dus hebben wij voor een algemene jacht op saboteurs en spionnen tijd noch mensen. Ik dacht eerder over de methode om hun bedreiging te neutraliseren. Ik zou bijvoorbeeld, om eveneens bij uw krant te beginnen, een Persafweerdienst in willen stellen.

Tréponets: Ja, maar... (ongeloof bij de anderen)

Moclas: Hoe bedoelt u, Sheerin?

Sheerin 2: Kijk, (kucht) ons zwakste punt, Excellentie, is het vertrouwen van de deelstaten in ons federale gouvernement. Dit wordt in de bladen systematisch ondermijnd. Luid wordt de plaatselijke autonomie teruggeëist. Slagen deze bladen daarin, houdt het centrale gouvernement op te bestaan, dan vormen onze deelstaten voor Skrya geen militair probleem. Diverse landelijke bladen lanceren daarom elke dag zorgvuldig berekende hoofdartikelen. "De Vrijheid" met haar morgenedities is het gevaarlijkste. Immers eh... onuitgeslagen massa's zijn juist dan het meest gemakkelijk te beïnvloeden.

Tréponets: Ja, daar leven ze van, ja. Ik lees die rommel nooit.

Sheerin 2: O nee? Ik deed het wel, generaal, en ik bewonderde hun emotionele ingenieurs. De achter de tekst goed verborgen manier om de deelstaten tegen elkaar op te zetten, alles gedekt door brave campagnes tegen zo... eh... ja, tegen zogenaamde corruptie in het centrale gouvernement, corruptie die overigens heus wel voorkomt, hun ten gerieve.

Moclas: Tot op heden zag ik het alleen als een commerciële zaak.

Sheerin 2: Het beste bewijs van het tegendeel, Excellentie, is dat u ons hier ontbode. De toon van dit blad, niet de feiten zelf dreven u tot deze stap. En nu nog een belangrijk bewijs: niet de Skrytische list waar wij met een voormobilisatie zijn ingetrapt veroorzaakte een schandaal, deden uw zoveelste kabinet vallen, nee, maar "De Vrijheid". Wie regeert in feite de massa, dus, de partijen, dus de senatoren, dus de hele federatie. De Pentaanse pers.

Moclas: Mm. Als er dan maar iemand centraal regeert, geen overwegend bezwaar.

Sheerin 2: Zolang er maar Pentanen zijn, Excellentie.

Moclas: U stelt dat onze pers in handen kan zijn van Skrypol?

Sheerin 2: Ik stel dat het er althans verdacht veel op lijkt. Persafweer moet onderzoeken of bijvoorbeeld de eigenaars van "De Vrijheid" eigenaars zijn of alleen maar stromannen, waar ik overigens al vrij zeker van ben. Het blad mikt in zijn artikelen al te opzichtig op gouvernementsambtenaren, wakkert hun rancunes aan en maakt van hen informanten. Aldus put "De Vrijheid" uit de geheimste gouvernementssdossiers, weet dingen die ze niet weten kan. Zie Kwentis! En hier moet u de zaak aanpakken, President Moclas.

Moclas: Het persgeheim opheffen?

Tréponets: Tja, als mobilisatiemaatregel zou het kunnen.

Moclas: Mm. Daar zit iets in. Persafweer... Zeer goed, Sheerin, begin er maar mee. Het lijkt me daarbij nuttig een concurrerend regeringsblad aan de markt te brengen.

Tréponets: Ja, Excellentie, met feiten. Ook eh... onaangename.

Sheerin 2: Dan, mijn tweede punt: Radioafweer.

Daarmee had ik niet veel moeite. De ether van Pentanië zat vol gelispel en signalen die er niet hoorden. Apparatuur tienmaal zo uitgebreid als mijn onnozele ontvangertjes moest hiertegen worden ingezet.

Sheerin 2: Ja, Excellentie, en dat kan zonder ons in het minst te belasten, namelijk met technisch personeel uit de particuliere sector. Grote mobiele semi-militaire installaties. Verder gaand zou ik generaal Tréponets mogen adviseren bij de industrieën grote aantallen communicatiezenders, voorzien van eigen aggregaten, te bestellen. Zogenaamd voor uw troepen, in werkelijkheid mede voor alle federale verbindingen.

Tréponets: Ook voor civiele?

Moclas: U denkt aan sabotage op grote schaal?

Sheerin 2: Kijk, ik ben sinds de ontmaskering van Kwentis er praktisch zeker van dat al uw telefooncentrales, spoorlijnen, kanalen, sluizen, etcetera zullen worden gesaboteerd op de dag van de Skrytische inval. Nogmaals, uw centraal gouvernement staat of valt met haar verbindingen.

Ja, al deze onverwachte mogelijkheden voor Afweer vielen mij juist door de ontsnapping van Kwentis als het ware in de schoot. Maar mijn coup moest nog komen. Onze mokka, lauw geworden, dronken we op. Vaani zei:

Vaani Sotar: Ja, 't is buiten koud. Nog lang geen lente.

Moclas: Tja, en wat zal de lente brengen?

Dit was het ogenblik. Ik zei nonchalant:

Sheerin 2: Overigens lijkt het me noodzakelijk dat u, Excellentie, aanstonds aan onze opperbevelhebber, de generaal Tréponets hier, opdracht verleent de Meelikor-republiek militair te bezetten.

Tréponets: De...

Vaani Sotar: Wat...?

Tréponets: Wat zegt u nu?

Generaal Tréponets liet zijn mokka haast vallen en Vaani Sotar verslikte zich. De president zette zijn kopje voorzichtig neer.

Moclas: Meelikor bezetten. Waarom Sheerin?

Sheerin 2: Skrypol heeft namelijk onevenredig moeite besteed om een sleutelagent te plaatsen in de "Stem van Pentanië", onze 5000 kilowatt-zender hier in Yalo. Onevenredige moeite, Excellentie. En dezer dagen

heb ik begrepen waarom. Niet in de eerste plaats om informatie, nee, de zender moet op de dag van de Skrytische invasie worden opgeblazen.

Tréponets: Ik zie geen...

Sheerin 2: Dáárom Meelikor!

Tréponets: Ik zie geen enkel verband!

Sheerin 2: O nee?

Tréponets: Bezetting van Meelikor, daar 800 mijl in het zuiden? Een onherbergzaam plateau in het Scheidingsgebergte?

Moclas: De zender is een politiek object, geen militair.

Sheerin 2: Helaas moet ik u tegenspreken. Op hetzelfde ogenblik, Excellentie, dat onze federale zender uitvalt, zullen de uitzendingen worden overgenomen door Skrya, met een eigen krachtzender,

Tréponets: Van achter dat gebergte?

Sheerin 2: Nee nee nee, boven op dat plateau. Op dezelfde golflengte. Ja, wie zal het verschil merken?

Tréponets: Allemaal alleen voor politiek praatjes? Voor die korte tijd dat hun blitzoorlog moet duren?

Sheerin 2: Nee, heren, voor evacuatieopdrachten. Skrya zal op onze golflengte en met onze stem de industriële zuidprovincie Senbassa en Hobassa in paniek jagen, namelijk met waarschuwingen voor massale luchtbombardementen. Gevolg: alle wegen, generaal Tréponets, waarlangs uw hoofdwacht naar het front moet komen, zullen zijn versperd met vluchtelingen, met auto's, met wagens in alle richtingen.

Tréponets: Daar zeg je wat, Sheerin... Als dat gebeurt, krijgen we geen man meer naar het front. De Skrytische legers drijven alles voor zich uit, ze bezetten in drie dagen half Pentanië zonder slag of stoot. En met de industrieën en mijnen intact.

Moclas: Dus daarvoor zal onze regeringszender worden opgeblazen...

Tréponets: ...en op het Meelikor-plateau een Skrya-zender in bedrijf komen.

Vaani Sotar: Meelikor is praktisch een vazalstaat van Skrya. Skrypol heeft er vrij spel.

Tréponets: Ja, maar dan moeten we wel degelijk Meelikor bezetten, en die dubbelzender tijdig vernielen.

Moclas: Eerst moeten wij nog vaststellen of er zo'n zender bestaat.

Sheerin 2: Juist daarom, Excellentie, heb ik inmiddels als één van mijn beste agenten naar Meelikor gestuurd.

Vaani Sotar: Wie? Ken ik 'm?

Sheerin 2: Eh... dat vertel ik je later nog wel eens, Vaani.

Moclas: Hoe dan ook, heren, wij moeten deze oorlog niet slechts winnen, maar voorkomen.

Tréponets: Ja, dat zeker. Die Skrytiërs vechten voor hun zogenaamde volkseer tot de laatste man als ze eenmaal beginnen.

Moclas: Veel erger, heren: tot hun laatste kernbom.

Ik had een overwinning behaald, een waarvoor ik m'n handen niet behoefde te wassen. Ik had een machine op gang gebracht die zou gaan doorlopen. Vaani bood mij aan met personeel bij te springen. De schelm deed op het juiste moment de juiste dingen, dat moest ik 'm nageven. Bij ons vertrek hield President Moclas mij tegen, vermoedelijk om nog van gedachten te wisselen.

Moclas: (deur dicht) Zo. Ik ga daar even gemakkelijk bij zitten.

Hij sloeg heel onpresidentelijk één van zijn lange benen lui over de arm van de fauteuil en zakte onderuit.

Moclas: Dit weer... Mm, de lente komt, Sheerin.

Sheerin 2: Ja. U wilde mij nog apart spreken, Excellentie?

Moclas: Alleen vragen: hoe gaat het je familie, de mensen in het noorden? Bij weer als dit verdoen ze daar nu allemaal hun tijd met jagen.

Sheerin 2: Wat zegt u? Verdoen, Excellentie? 't Is de beste manier voor een mens om fit te blijven.

Moclas: Nogal een wrede manier, dunkt me.

Sheerin 2: Nou, als ik even mag opmerken, Excellentie, ieder z'n meug. Bovendien, een goed jager is nooit wreed. Als u mij beter kende, dan...

Moclas: (lacht) Als ik u beter kende. Overigens, wie bent u eigenlijk?

IJskoud stroomde het over mijn rug. Moclas... Hoe had hij ontdekt, wist hij...

Moclas: Ik kan het ook vragen in deze vorm: waar is Kwentis?

Hij wist alles. Maar hoe? Zijn scherpe blauwgrijze ogen keken mij onder zijn borstelige wenkbrauwen aan, onpeilbaar. Dus daarom had Moclas mij apart genomen, om mij onopvallend te laten arresteren.

Moclas: Als ik u had willen laten arresteren, was het al gebeurd. Ik twijfelde terstond toen ik u zag en hoorde. Een mens, vreemdeling, is meer dan zijn gezicht of spreektrant. En dan, uw mening over de jacht. Wist u dat Sheerin Antau niets om jagen gaf? Overigens, behalve klef vond ik hem de laatste tijd, ja, hoe moet ik het zeggen, steeds minder oprecht. Ergens was ik aan hem gaan twijfelen, bijvoorbeeld aan zijn suggesties om de Intelligence kort te houden. En nu plotseling u. Voorlopig heeft uw optreden u gered, vreemdeling. Gaat u zitten en vertel me eens wie u bent.

Sheerin 2: Ik... Excellentie, ik weet het niet. Niet wie ik ben, hoe ik heet, waar ik vandaan kom, alleen dat ik een Pentaan ben. Iets dat ik pas sinds gisteren weet. Voor een gewoon mens niet te geloven.

Moclas: Ik ben geen gewoon mens, Sheerin.

Moclas was geen gewoon mens. President van een federatie twintig maal zo groot als Skrya. Ik vertelde hem alles die middag, m'n hele verhaal, zover ik wist en...begreep.

Moclas: Tijdens de bijeenkomst reeds vermoedde ik welke agent naar Meelikor was gestuurd. Dus, wie hem had laten ontsnappen. Dat derhalve Kwentis onschuldig moest zijn. Bijgevolg, u eveneens.

Nogmaals bleek hoe ik de President had onderschat.

Moclas: In één opzicht overschat u mij, Sheerin: in dit stadium kan ik niets voor u doen. U kunt slechts uw rol doorspelen. Ook bij die insluiping bij de Skrytische ambassade. Het zal leerzaam zijn te vernemen wat Skrya niét van plan is. Overigens, bent u er wel zeker van dat die communicator die u in de vorm van een gehoorapparaat draagt aan uw wil is onderworpen? Dat rode schakelknopje kan natuurlijk alleen te uwer geruststelling zijn aangebracht.

Sheerin 2: Dan zou het apparaat continu moeten uitzenden. Het batterijtje zou binnen een uur leeg zijn.

De volgende dagen begon de machine te lopen. Talloze contacten, besprekingen, plannen, communicaties met en vooral zonder beeld. Lielée hanteerde soms drie toestellen tegelijk, neutraal en efficiënt. Maar in haar ogen was een licht als ze de mijne ontmoetten. Ik voelde mij een nieuw mens. In die vier dagen vorderde ook één der neteligste projecten in mijn huidige functie als dubbelagent - namelijk, insluiping in de Skrytische ambassade - uit te voeren in de vijfde nacht, met elegante opening van de kluis. Maar dan... dan kwam de moeilijkheid.

Lielée: Alles moet toch gemakkelijk gaan? Je hebt alle gegevens ervoor, en zij weten niet beter.

Sheerin 2: Ja, het werkelijke probleem, Lielée, daar kom ik niet uit. Op de een of andere manier moet ik, als ik die stukken eenmaal heb, aan de Staf waar maken dat het misleidende informaties zijn. Maar hoe? Ik kan ze moeilijk vertellen dat de ambassadeur en ik tevoren de koppen bij elkaar hebben gestoken, hè?

Lielée: Ach, je vindt er wel wat op. (zoemer) O, daar begint het weer! (schakelt in) 8 4 2 0 9...

(geluid van pneumatische hamer - voetstappen)

Sheerin 2: Zo. Niets vergeten van wat je nodig hebt, Chiem?

Chiem: Ach, meneer, het enige wat ik nodig heb, meneer, dat eh... zit hier in m'n hoofd. Voel u wel?

Sheerin 2: Mm.

Chiem: Ja, combinaties, getalgeheugen, ja. Is het nog ver, dat karwei?

Sheerin 2: Eh... daar, Chiem, waar eh... die boren bezig zijn.

Chiem: O, de straat opbreken, met nachtploegen?

Sheerin 2: Ja. De hele Allee moet weer netjes zijn voor het toeristenseizoen begint, hè.

Chiem: Oh. Nogal felle lampen hebben ze daar hangen.

Sheerin 2: Ja, verblindend.

Chiem: Ja.

Sheerin 2: Ja, komt goed uit tegen lieden die naar boven willen kijken. O ja, wat ik jou vragen wou, Chiem...

Chiem: Ja?

Sheerin 2: Waarom moet een man als jij van de ene gevangenis in de andere terecht komen? Want eh... in wezen ben jij eigenlijk een fatsoenlijk mens.

Chiem: Ach ja, eh... uzelf hebt me voor dit karwei gehoord, meneer. U zou de oorzaak kennen weten, hè?

Sheerin 2: O ja?

Chiem: Ja, maar kijk, ik ben een artiest, hè. Daardoor komt het, voel u wel? Mijn kunst is het openen van sloten en brandkasten.

Sheerin 2: Mm.

Chiem: Ja, niet ruw, hè, maar zacht. Niemand ziet er later iets van, hè. Ja, zo'n safe kraken en openscheuren, oh, stijlloos, meneer. Het mot elegant, voel u wel?

Sheerin 2: Mm, mm, mm.

Chiem: Een safe, da's een geheim, meneer. Mysterieus, hè, als een mooie vrouw.

Sheerin 2: Ja ja.

Chiem: Of eh... als het notenschrift voor een muzikant, hè. Ja, jammer genoeg hebben ze aan mijn kunst geen behoefte.

Sheerin 2: Vanavond wel, Chiem.

Chiem: Ja, meneer, u hebt eh... de grenscombinaties toch van de werkvrouw die ik u heb aangerecommandeerd?

Sheerin 2: Ja, Chiem, ja ja, heb ik.

Chiem: Mooi.

Sheerin 2: Het eindcijfer staat vast en de beginstand bij benadering.

Chiem: Ja.

Sheerin 2: Maar eh... hoe doen ze 't?

Chiem: Ja, bijvoorbeeld eh... bij geopende stand vergeten de bedienden nogal eens de schaal door te draaien, hè.

Sheerin 2: O ja...

Chiem: Ja, de werkvrouwen poetsen met een soort zuur over de gesloten en de open schaalstanden, hè.

Sheerin 2: Mm.

Chiem: Ja, en daar begint het mee.

Sheerin 2: Ja, maar de rest?

Chiem: Ja, de rest... Tabel, meneer, hè. Nogal ingewikkeld voor leken. Het lijkt iets op een eh... logaritmetafel.

Sheerin 2: Oh...

Chiem: Ja. De twee tussencijfers geven een beperkt aantal mogelijkheden, hè. De beweging is altijd heen en terug, meneer, hè?

Sheerin 2: Ah, ja.

Chiem: Ja, wat een heleboel combinaties uitsluit, hè. En tweemaal hetzelfde cijfer draaien, dat kan helemaal niet.

Sheerin 2: Ja, maar eh... je moet wel goed onthouden wat je allemaal gehad hebt.

Chiem: Ja, nou, ik zei u toch al: getalsgeheugen, en een boel eh... feeling, hé, ervaring, voel u wel?

Sheerin 2: Ja ja...

Chiem: Ja ja...

Sheerin 2: Ach, Chiem, misschien weet ik een eh... bedrijfstak waarin eh... aan jouw kunst behoefte bestaat.

Chiem: Oh? Nou, dan... dan weet u meer als ik.

Sheerin 2: Ja. Bij de geheime dienst, spionage en contraspionage. Onder meer als instructeur, daar hebben we betrouwbare mensen nodig die gelijk eh... wat je zegt, kunstenaar zijn.

Chiem: O, eh... we, zegt u?

Sheerin 2: Ja.

Chiem: Ach, u bent dus niet eh... zomaar een? En eh... die kwijtschelding die ik krijg, die... die eh...

Sheerin 2: (lachje) De veiligheidsdienst kan wel wat, zoals je ziet, Chiem. Misschien kan ze ook wel iets doen aan jouw eh... probleem.

Chiem: O, dat eh... zou wel mooi wezen, meneer. (ze lopen verder - Sheerin opent een deur)

Sheerin 2: Zo, we zijn er, Chiem.

Chiem: Ah...

Sheerin 2: Deze gang.

Chiem: Oh.

Sheerin 2: Ah, Magistratuur van de Belastingen.

Chiem: Oh. Eh... nooit mee te maken gehad.

Sheerin 2: (lachje) Nee?

Chiem: Nee.

Sheerin 2: Nou, nou de trappen op, naar het dak. Daar staan namelijk mijn wachtposten.

Chiem: O, ja. U hebt toch, hoop ik, eh... het sleuteltje, hè?

Sheerin 2: Hè?

Chiem: Ja, dat eh... was ik 'ns vergeten. Toen kon ik helemaal terug om het ding te gaan halen.

Sheerin 2: (lachje) Ja, sleutel heb ik, zo af fabriek. Nee, we hebben in die vijf dagen een erger obstakel moeten opruimen, namelijk vlak naast de deur waar de kluis is...

Chiem: Ja

Sheerin 2: ...sliep een wachtofficier.

Chiem: Ai.

Sheerin 2: Ja.

Chiem: Hoe... hoe heb u die weg gekregen?

Sheerin 2: Hoe? Je artiestenhart slaat een slag over als je 't hoort. Luister, één van mijn werkvrouwen deponeerde een vlooiënplaat in het vertrek.

Chiem: (lachje)

Sheerin 2: Ja.

Chiem: (lacht) Met zoiets zouden we misschien de hele Skrytische blitz kennen tegenhouden. (lacht)

Sheerin 2: Ja

Chiem: Een paar helikopters, hè, met kisten vol. (ze lachen) En maar strooien! (lacht)

Sheerin 2: Stil, stil, stil. Zo, het dakraam... En dan naar buiten.

Chiem: Ja...

Sheerin 2: Zo. Chiem, voorzichtig, voorzichtig, in die kiezel. Nou, deze hoek om.

Chiem: Ja. Het is eh... het is hier wel aardedonker, hè.

Sheerin 2: Ja, geen maan, des te beter. Ja, pas op, pas op, val daar niet over.

Chiem: Nee, nee nee, 'k zie ze wel. Planken. Schuin naar boven.

Sheerin 2: Ja, die hebben we heen gelegd over het prikkeldraad dat ons dak afscheidt van de ambassade.

Zo. En nou d'r tegen op. (ze gaan over de planken)

wachter 1: Wachtwoord?

Sheerin 2: Operatie Safe. Overigens, is 't safe?

wachter 2: We staan hier al een uur of twee, chef.

Sheerin 2: Mm.

wachter 2: Niks gemerkt.

Sheerin 2: Luik?

wachter 1: Niet vergrendeld.

wachter 2: Ja, en wist u dat hun benedendeur met vier sloten is verzekerd?

Sheerin 2: Vijf, Berniets, vijf. En de wachtposten? Beneden?

wachter 1: In het gebouw?

Sheerin 2: Mm.

wachter 1: 't Is nu eh... 0:15 uur, kan er dadelijk weer een langskomen, als het tijdschema nog klopt.

wachter 2: Ik zal het controleren.

Sheerin 2: Nee, niet het luik openmaken, Berniets.

wachter 2: (lacht) Als ik dat doe, hoort niemand het, chef.

Sheerin 2: Geloof ik zo. Maar de kouwe lucht zakt naar beneden. Die waker zou de tocht voelen en merken dat het luik open stond. Leg je oor d'r op, hoor je 't even goed.

wachter 2: Ja, ik ben al bezig... Stil, stil! Ik hoor d'r een.

Ik luisterde mee. De waker kwam pal tot onder het luik. Hield stil. Hij had zijn kaart in de controleklok gestoken.

wachter 2: (zucht) Het eind van z'n ronde. Nou moet ie weer weg.

wachter 1: Ja. Hij controleert het gebouw, en de klok controleert hem.

wachter 2: Ja, (lachje) en op den duur doet ie alleen z'n ronde om een kaart in de prikklok te kunnen steken. Skrytiërs? Automaten!

Sheerin 2: Ja. Klopt je tijdtabel?

wachter 1: Haast op de seconde.

Sheerin 2: Mooi.

wachter 1: Vijfentwintig minuten voor hij weer terug is.

wachter 2: Ik zeg automaten, klaar.

Sheerin 2: En nu gaan wij op onze seconden letten. Het luik, mannen, voorzichtig d'r af. Chiem, Chiem, heb je je schoenen uit?

Chiem: Ja, wat dacht u?

Sheerin 2: Mooi. En nou allemaal luisteren. Ik ga samen met Chiem. Als wij d'r door zijn, luik dicht.

wachter 2: Ja.

Sheerin 2: Hè? Als we terugkomen, kloppen we drie keer, zachtjes. Dus één van jullie houdt z'n oor constant op het luik.

wachter 2: Mag het ook een ander oor zijn?

Sheerin 2: Stil.

Chiem en ik daalden af langs een trapje. Voorzichtig werd het luik boven ons weer gesloten. Wij waren in de ambassade.

Chiem: Ken u de weg?

Sheerin 2: Ja.

Chiem: 't Is een groot gebouw.

Sheerin 2: Hier, deze kant op.

Chiem: O ja. Eh... dat eh... dat licht hier in de gangen is eh... een nadeel...

Sheerin 2: Ja. Nou daarheen, die zijgang in.

Chiem: O ja, ja. Deze deur.

Sheerin 2: Pas op, ik doe 'm open, hij piept wat, dus vlug.

Chiem: Ja, vlug geeft het minste gekraak.

Sheerin 2: Mm.

Chiem: Ja. O, mooi! Nou, dat hoef ik u in elk geval niet meer te leren, hè?

Wij waren in een klein vertrek. Voor ons was de kluis. Ik gaf Chiem de benaderingscijfers.

Sheerin 2: We hebben een goed kwartier, Chiem. Als we 't niet halen, gaan we terug...

Chiem: Ja...

Sheerin 2: ...en proberen het na de volgende ronde van de nieuwe wacht, okay?

Chiem: Ja... Ja. Ja, jongen, je mot me niet afleiden. Ja ja... Ja...

Chiem werkte geconcentreerd, tastte met zijn gevoelige vingers de schalen af en draaide... heen, terug; heen, opnieuw; sleutel. Iets verder, heen, terug; sleutel. Intussen brak ik mij het hoofd over mijn onopgelost probleem. Wat ik in de kluis zou vinden, wist ik: één van de twee mogelijke aanvalsplannen: of via het centrale dal, het moeilijkste, of via de zeezijde langs de landengte van Tatosh, een langere route maar gemakkelijker. Aanwijzingen welk plan de Skrytische generale staf niet zou volgen, lagen hier voor mij gereed. Maar... hoe kon ik dat bewijzen? Daarvoor moest ik Tréponets kunnen aantonen dat Skrypol ze ons had laten stelen. Aantonen, ja, maar hoe?

Chiem: Dit moet het dan zijn, meneer Sheerin. Nog één keer sleuteltje omdraaien.

Sheerin 2: Ben je er nou wel zeker van, Chiem?

Chiem: (opent de kluisdeur) Asjeblijft!! Open. In tien minuten.

Sheerin 2: Mooi.

Mijn fotoapparaat was niet groter dan een lucifersdoosje. Snel en systematisch kopieerden we alles wat er in de safe zat. Chiem reikte mij de stukken aan en legde ze daarna weer op dezelfde plaats terug. Daaronder ook uit het document waar het om ging. Kennelijk richtlijnen ter coördinatie van sabotageploegen in de rug van onze verdediging. Eén blik was genoeg. De hoofdaanval heette te komen via het centrale dal. Maar ik wist van de dode

Boratis dat de Mathor-fabrieken, de grootste van Skrya, tanks van niet meer dan veertig ton produceerden, waarmee de Skrytiërs nooit door onze fortificaties konden breken. Maar met deze gegevens wilden ze ons suggereren van wel. Alleen, hoe moest ik dit misleidende document als zodanig aan de kaak stellen? Ik dacht erover na toen...

Chiem: Dit was het laatste papier, meneer. Meer is er niet. Heb u... heb u nou wat u eh... zocht?

Sheerin 2: Ja ja. Ja, dat heb ik, ja.

Chiem: O, mooi. Dan, poppetje gezien, kassie dicht, en wij wegwezen.

Wij waren nog net op tijd op het dak en gingen de weg terug die we gekomen waren. We stonden in de Magisterallee. Ik had nog geen oplossing voor mijn probleem gevonden. En toch spookte er mij iets door het hoofd.

Chiem: Wel... wel, meneer eh... Sheerin, dat is dan dat, hè.

Sheerin 2: Ja. Uw werk, Chiem, van deze nacht was vakwerk.

Chiem: Ach, ja ja ja...

Sheerin 2: Luister, als u de kracht kunt vinden een paar weken geen eh... laat ik zeggen... particulier initiatief te nemen en uit de moeilijkheden blijft, dan kan ik u intussen als instructeur invoeren in onze dienst.

Chiem: Oh?

Sheerin 2: Wat dacht u ervan in die tussentijd alvast een eh... een leergang te gaan samenstellen, hai?

Chiem: Ja, dat zou ik mooi kennen doen en behalve over sloten weet ik nog wel meer dingen, hoor.

Sheerin 2: Mm. Je hebt trouwens ook een uitnemende opmerkingsgave.

Chiem: Ja, kwestie van aanvoelen misschien, hè? Neem nou bijvoorbeeld dat karwei van daarstraks, hè?

Sheerin 2: Hoezo?

Chiem: Ja, ergens eh... zit er iets scheef, hè. Ja, ik kan het moeilijk beredeneren, maar eh... ik voel het, voel je wel.

Sheerin 2: Scheef, zeg je?

Chiem: Ja.

Sheerin 2: Wat voel jij, als scheef?

Chiem: Nou, die kluis, die was zo groot, hè. Waarom zo groot?

Een licht ging mij op. Ik had het zelf ook aangevoeld. Maar niet de safe was te groot, de inhoud was te gering.

Chiem: Was de verdere inhoud, meneer Sheerin, de moeite eigenlijk waard? Hè?

Sheerin 2: Chiem, eh... dat is het, en zonder uitzondering waren het zaken die we al wisten. Ouwe dingen, of eh... onbelangrijke.

Chiem: Ja, nou dan eh... ja, het is onzinnig natuurlijk, maar eh... dan motten ze op ons hebben gerekend?

Sheerin 2: Juist.

Chiem: O, dus dan is alles nog voor niks geweest?

Sheerin 2: (lachje) Onder al die rommel was één belangrijk document, Chiem.

Chiem: Ja ja... Kijk, meneer eh... Sheerin, ik eh... ben wel niet van uw stiel, maar eh... 'k begin toch iets te begrijpen. Ze hebben ons dat ding laten stelen, en... en... en dat betekent...

Een pak was van mijn hart gevallen. Hier had ik het bewijs dat ik nodig had. Het eerste wat ik deed bij het terugkeren op de dienst was...

(schakelt in en draait een nummer)

Bérlamon: (gaapt) Bérlamon. Wie?

Sheerin 2: Sheerin.

Bérlamon: Man, ik sliep net. Hèhè, is het in orde gekomen daar?

Sheerin 2: Ja, maar anders dan je denkt. Heel anders.

Bérlamon: Je hebt toch wat je zocht?

Sheerin 2: Jazeker. De negatieven zijn al onderweg naar het hoofdkwartier. Maar... zeg vooral één ding aan Tréponets, en hiervan hangt alles af: het bijkomstige materiaal was gering, oud nieuws, en afweermatig volslagen onbelangrijk, zo onbelangrijk dat...

Bérlamon: Dat is... betekent dat soms dat eh...

Sheerin 2: ...dat ze ons hebben laten inbreken, Bérlamon. Zeg dat vooral tegen Tréponets. Het materiaal suggereert ons een aanvalsplan via het centrale dal. Dus in werkelijkheid...

Bérlamon: ...komen ze via de landengte van Tatosh. Het meest waarschijnlijk trouwens.

Sheerin 2: Vertel er vooral bij dat ik van Boratis al wist dat de Mathor-fabrieken geen zwaardere dan veertig ton-tanks leveren. Dat bericht moet juist zijn, anders had die zieke man zich nooit met de opbrengst hier in Pentanië kunnen vestigen en dat wilde hij namelijk.

Bérlamon: Met elkaar is het duidelijk. Ze komen met snelle lichte divisies over Tatosh. Hebben ze nog steun van hun scheepsartillerie bij de doorbraak.

Sheerin 2: Breng het over, Bérlamon.

Bérlamon: Reken maar! Ik snor Tréponets op, ja, vannacht nog. Leef lang.

Ik had Skrypol een beslissende slag toegebracht en dacht erover na, onderweg naar mijn villa te Yittis. Ik had een

Radioafweer via het ministerie van communicaties gegrondvest. De Persafweer was met haar onderzoek begonnen, het journalistengeheim opgeheven. Ik had een memorandum van veertig pagina's ingediend over opleidingsmethodieken voor de nieuwe scholen van Vaani Sotar. Er bleef nog zoveel te doen. En alles moest snel, heel snel, want elke actie die ik tegen Skrypol ondernam, verhaastte mijn ondergang. Elk ogenblik kon Skrypol toeslaan, dus iedere dag, ieder uur was winst. Ik kwam om twee uur 's nachts in de oprijlaan, stopte voor de villa, stak de sleutel in het slot. En ik herinnerde mij die donkere vooravond, nog maar zo kort geleden, waarop ik voor de eerste maal binnentrad. En, merkwaardigerwijs, herhaalde zich de situatie van die eerste avond.

Mortziem: Uw hoed? Jas? Dank u. Overigens, meneer, als ik mag opmerken: bezoek dat ongezien wenst te blijven wacht op u, reeds geruime tijd.

Sheerin 2: O? Zo laat nog? Nou, Mortziem, hoe is dat bezoek ditmaal ongezien naar mijn leeskamer geklommen?

Mortziem: Dimaal niet geklommen doch afgedaald, meneer, naar de benedenvertrekken.

Sheerin 2: Mm.

Mortziem: Als ik u voor mag gaan?

Beneden was ik maar zelden geweest. Daar waren de keuken en de personeelsvertrekken waarvan verscheidene ongebruikt moesten staan.

(ze gaan de trap af)

Mortziem: (opent een deur) Hierin, meneer Sheerin.

Sheerin 2: Hai!... Dus hier is je... apparatuur waardoor je met je connecties keuvelt?

Mortziem: Ja. Daar, voor u, meneer.

Sheerin 2: Mm. Maar het bezoek?

Mortziem: Bezoekers, meneer. 't Zijn er twee. Ze zitten beiden rustig op een stoel, elk in een kamerhoek. Achter u.

Sheerin 2: Hé, vreemd bezoek, Mortziem! Met pistolen! Slordig, hai? Wat wensen de heren?

Mortziem: U te beschermen, meneer Sheerin, tegen de gevolgen van een fout die u eh... - hoewel onwetend - hebt gemaakt.

Sheerin 2: Ach... Zijn je twee zitbeelden daar doofstom, Mortziem, of eh... mag jij het alleen uitleggen?

Mortziem: Ik alleen, meneer. U hebt vannacht een document verkregen uit onze ambassade.

Sheerin 2: Dat was niet de bedoeling?

Mortziem: Integendeel. En u zond de negatieven naar de Pentaanse Staf, maar... u belde hun verbindingsofficier Bérlamon uit zijn bed.

Sheerin 2: Ach, nu komen we aan mijn fout.

Mortziem: Ja. U vertelde majoor Bérlamon dat de plannen niet onze werkelijke waren. Uw fout is dat u, voor u officier Bérlamon inlichtte, niet ver genoeg had doorgedacht. Let wel, over de verdere inhoud van die kluis. Over de vraag of wij u wellicht opzettelijk in staat stelden dit document als vals te presenteren.

Sheerin 2: Je bedoelt... die oudbakken inhoud van de kluis, die was niet toevallig?

Mortziem: Inderdaad, meneer. Ziet u, wij wisten namelijk dat u ons had verraden. Dus deden wij het omgekeerde van hetgeen u verwachtte. Wij speelden u ons ware plan in handen.

Sheerin 2: Dus... dus dat... dat was het.

Mortziem: En u hebt, zoals voorzien, ons originele plan als misleidend aan uw staf gepresenteerd.

Sheerin 2: Maar... maar een aanval via het centrale dal... Nonsens, Mortziem, daar trap ik niet in! De Mathor-fabrieken, die... die...

Mortziem: ...die leveren inderdaad geen grotere tanks dan veertig ton, maar sinds enige jaren hebben wij in Skrya ook ondergrondse fabrieken, met productie tot honderd ton.

Ook dat nog. Wat moest ik beginnen?

Mortziem: U zou bijvoorbeeld kunnen beginnen, meneer, mij uw gehoorapparaat terug te geven. 't Heeft z'n dienst gedaan. Wist u dat het sinds een paar dagen van een kernbatterij is voorzien en over genoeg energie beschikt om eh...

Sheerin 2: Dus... dus toch.

Mortziem: Die President Moclas waarschuwde u nog.

Sheerin 2: Dus dat was de oorzaak. Jullie hebben me dus een week lang afgeluisterd?

Mortziem: De ontvangst hier, meneer Sheerin, was voortreffelijk.

Oeh... Ik had me wel voor mijn hoofd kunnen slaan, dat zeker. En juist dat bracht me plotseling op een idee. Immers, Mortziem had één ding vergeten: ik was niet de slappe Sheerin Antau, maar een door Skrypol getrainde vechter. Ik moest hier uit, om de Staf te waarschuwen voor ik werd geliquideerd. Bij mijn slagring kon ik niet zo gauw komen, daarom haalde ik het gehoorapparaat aarzelend uit mijn zak en zei...

Sheerin 2: Eh... jullie plannetjes met mij beginnen mij duidelijk te worden. Genoeg om te begrijpen dat ik er dit apparaat niet meer bij nodig heb.

Mortziem: Zo is het, meneer.

En voor Mortziem op iets bedacht was, gaf ik 'm met het ding een klap dat hij er van suizebolde, smeed 'm met een bliksemsnelle beweging vier meter de kamer door, achteruit, op de knieën van de man in wiens schootveld ik zat.

Sheerin 2: Hup, jijj!

(man schiet)

Maar op hetzelfde ogenblik dat de andere man schoot, viel ik languit op de grond en bleef liggen.

agent 1: Ah, chef, dat was maar net. Ik heb 'm.

Mortziem: Ja. Bij Skrya, draag 'm weg.

Ze kwamen uit hun hoeken naar mij toe, bogen zich over mij heen, waarop ik gewacht had. Als een veer spande ik mij, tackelde de één met mijn voeten en de ander met mijn handen. Ik griste mijn slagring uit mijn zak en...

agent 2: Pas op, chef!

Sheerin 2: Het tweede, Mortziem! Zo! Pak aan!!

Een slagring is één van de gemeenste wapens in een handgevecht. Hij viel om als een blok. Ik graaide naar een op de grond gevallen pistool, kreeg het te pakken...

Sheerin 2: Handen omhoog, jullie! (schot)

agent 2: Ah!

Sheerin 2: Mis, kameraad. Laat dat pistool vallen voor ik je zeer doe.

agent 1: Bij Skrya...

Sheerin 2: Dank je. Ik bewaar 'm als aandenken aan je bezoek. (deur wordt geopend) O, wacht, nog een feestganger. Ja, kom maar binnen!

Hij kwam binnen, maar zijn pistool was niet op mij gericht doch in de rug van iemand die hij voor zich uit duwde, de armen samengebonden.

Sheerin 2: Lielée!... Lielée!

Lielée... Ook zij wist te veel, dus hadden ze haar hierheen gelokt. Ik stond schaakmat. We kregen onze mantels en kappen. Een maakte Lielées touwen los. Ik begreep: ze zouden ons niet liquideren, vermoedelijk gingen we de weg van Zorak. Zorak die zogenaamd met z'n auto verongelukte. Mortziem was inmiddels overeind gekomen.

Mortziem: U kunt het vertrek verlaten, meneer, mejuffrouw.

Sheerin 2: Je oog ziet er wonderlijk uit, Mortziem. Je hebt geweend.

Mortziem: Over uw lot, meneer. U had iets beters verdiend, maar... Skrya gaat voor. Naar buiten met ze.

Sheerin 2: Ah. Naar buiten voor een kort nachtelijk ritje. Zoiets als Zorak?

Mortziem: Zoiets. Uw liquidatie zou ons ontrieven. Men zou in deze villa naar u komen zoeken en althans iets van uw ongebruikelijke apparatuur vinden, en dan gaan twijfelen aan uw laatste ons zeer welkome onthullingen.

Ditmaal maakten ze geen fout. Een stiflantaren wierp haar flits door de donkere nacht op de beregende lak van de auto, de mijne.

Mortziem: (opent het portier) Wilt u... instappen?

Sheerin 2: Hè? Graag, 't is geen weer om te lopen.

Mortziem: Zoals u weet hebben uw portieren een dubbel slot dat bijgeval kan dienen om de inzittenden inzittend te houden, en tegelijk de veiligheidsramen te vergrendelen. Ook dat waarachter de bestuurder zit. Wel, meneer, juffrouw, leef lang. (sluit het portier - auto vertrekt)

Lielée: Leef lang? Hoe kort nog? Wat gaan ze doen?

Sheerin 2: Zolang we rijden, loopt het nog los.

Lielée: De enige van ons die nog vrij is, dat is Kwentis.

Sheerin 2: Kwentis? Nee, Lielée, m'n oorzender was vervangen door een die steeds uitzond.

Lielée: Skrypol heeft dus alles gehoord wat je hebt gedaan en gezegd?

Sheerin 2: Ja. Ook mijn gesprek met Moclas. Skrypol wist waar Kwentis heen ging, en waarvoor. Hij is rechtstreeks in de val gelopen daar in Meelikor.

Lielée: Dan weet ik het niet meer.

Sheerin 2: Wat ik weet is... dat er alleen een chauffeur met ons is meegestuurd. Da's opvallend.

Lielée: Waarom?

Sheerin 2: Nou, combineer dit eens met de richting waarin we gaan.

Lielée: De richting van... Bernap?

Sheerin 2: Mm.

Lielée: In... Devaago?

Sheerin 2: Dat is nog vier uur rijden, Lielée. Nee, straks komen we aan de Illa, die pontveer.

Lielée: Misschien... op de pont?

Sheerin 2: Nee, op de pont? Nee nee nee, daarvóór is het al gebeurd.

Lielée: Je meent dat we... daar... in het water worden gereden?

Sheerin 2: Ach nee, niet met een grote plons, nee, nee. Onze chauffeur mag niet mee verdrinken, Lielée. Eerst moet hij zich in veiligheid kunnen brengen en later, als wij er niet meer van kunnen profiteren, de buitenontgrendeling van onze portieren los..., en dan pas misbaar maken.

Lielée: Ja, maar hoe moet dat dan?

Sheerin 2: Ach, heel eenvoudig, Lielée. De Illa is namelijk sterk gezwollen. Luister, er zijn drie verschillende afritten in de stenen kade, waarvan d'r één helemaal onder water moet staan, en de tweede half. Zie je, in

het duister vergist de chauffeur zich en neemt simpel de verkeerde afrit. Zo rijden we dan zachtjes het water in, zonder ondersteboven te vallen. Ja, en de chauffeur kan alles op z'n slofjes afdoen.

Lielée: Hadden we maar iets om die dikke veiligheidsramen kapot te krijgen.

Sheerin 2: Ja. Daarvoor wordt het wel zo'n beetje tijd, ja.

Lielée: We zijn al vlakbij!

Sheerin 2: 'ns Kijken: een hele berm met struiken... Ja, hier zouden we iets moeten proberen.

Lielée: Je bent alles kwijt. Ze hebben je helemaal gefouilleerd, alles afgenomen.

Sheerin 2: Behalve een paar kleinigheden in mijn overjas, ja. En mijn lakschoenen.

Lielée: Ach, die zachtleren schoenen, je zou er niet eens mee kunnen hardlopen.

Sheerin 2: Ik zou er mee kunnen schoppen, Lielée, zelfs door een muur als ik daar zin in had.

Lielée: Hè?

Sheerin 2: Luister, luister, want onder dat zwarte leer zitten neuzen van pantserstaal.

Lielée: Oh! Schop dan die ruit kapot!

Sheerin 2: Ja. Ja, wacht. Ga dan wel een beetje opzij, hé. Als ik wat horizontaal kom, dan heb ik meer ruimte om uit te halen.

Lielée: Ja! Ja!

Sheerin 2: Nou, als die bestuurder maar niet tegen een boom dondert. (schopt de ruit stuk)

Lielée: O, kijk!

Sheerin 2: (chauffeur remt bruusk) Pas op, je hoofd!

Lielée: Ja... O, au!!

Sheerin 2: Je kop! Heb je je bezeerd?

Lielée: Ik vloog pal tegen die rand!

Sheerin 2: Hij remde van schrik. Overend, Lielée, kom! Hij springt uit de wagen!

Lielée: Hij gaat... nee nee, wacht, wacht.

Sheerin 2: Hij maakt het portier los. Let op. (portier wordt geopend)

De chauffeur stond voor ons. Z'n stiftlantaren scheen ons in de ogen. Hemzelf zagen we niet, maar des te beter het kouwe glimlicht van een pistool dat hij op ons hield gericht. En... ik kon zo vanuit de wagen niets doen, zelfs niet op onze korte afstand, minder dan een meter. De man bewoog niet, hij stond doodstil. Lielées hand schoof zich in de mijne. Ze drukte haar gezicht tegen m'n mantel, het was... alsof ze afscheid wou nemen.

Sheerin 2: Wel, vriend? Heb je dus toch afgezien van ons ongeluk, ongeacht de gevolgen voor Skrypol... van zo een slordige liquidatie, hai?

En toen sprak de man, sarcastisch en snijdend, de volgende verbijsterende woorden:

chauffeur: Integendeel! Ik besef dat juist bijzonder goed, meneer Sheerin!

Lielée: Kwentis!!

script gemaakt door Marc Van Cauwenberghe, aangevuld en bijgewerkt door Herman Van Cauwenberghe en Ton Witman (9/2007)

Dit script is het werk van een hoorspelieliefhebber die geen enkel financieel gewin op het oog heeft. Deze tekst mag alleen gebruikt worden om te lezen bij beluistering van het hoorspel. Wie vindt dat hiermee iemands rechten worden geschonden, neemt contact op met Herman Van Cauwenberghe, die er meteen zal mee ophouden het script aan eventuele belangstellenden door te geven.